

[Hauch.]

Ja). Ja, højtærede Forsvarsminister, det er umuligt at give en saglig Begrundelse af det Standpunkt, som Forsvarsministeren indtager overfor vore Ændringsforslag, og Forsvarsministeren var saa venlig, saa overordentlig venlig selv at levere det fornødne Bevis derfor. Forsvarsministeren gjorde opmærksom paa, at det Flaadebudget, som findes i det Lovforslag, der lige er blevet lagt paa Landstingets Bord, er større, end Flaadebudgettet er nu, og den højtærede Minister fremførte endvidere, at der var stillet Forslag om Anvendelse af ekstraordinære Bevilinger til Flaaden, særlig til Inspektionsskibe. Det vil med andre Ord sige, at den højtærede Forsvarsminister i Fremtiden, dersom han faar sit Forslag gennemført, hvad jeg inderlig haaber han ikke faar, af mange andre Grunde og navnlig Grunde, der har Tilknytning til Spørgsmaalet om Hæren, har Brug for flere Penge, end der findes paa Finansloven i Øjeblikket, og saa kommer mit Parti og siger: ja, men højtærede Forsvarsminister, vi kan nu stille Penge til Raadighed, Penge, som Forsvarsministeren selv mener at kunne undvære andetsteds, og saa spørger jeg: Hvorfor i al Verden vil den højtærede Forsvarsminister ikke have disse Penge? Jeg tror i og for sig, at det er blevet klart under denne Forhandling, at der ikke kan fremføres nogen saglig Begrundelse for det Standpunkt, Forsvarsministeren indtager. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Forsvarsminister anvender al den Tid og alle de Tanker, som er til hans Raadighed, til Varetagelse af hans høje Embede, og jeg tvivler ikke om, at han ogsaa maa have været inde paa denne Tanke. Naar han mangler Penge til Flaaden, hvad han erkender, at han gør, Penge, han mener at kunne undvære et andet Sted, og vi saa kommer og siger til ham: Ja vel, vi gaar ind paa Tankegangen, den højtærede Minister skal faa Penge til dette Formaal af de Beløb, som han mener at kunne spare, saa synes jeg, at den højtærede Forsvarsminister ved sit Standpunkt har bragt sig selv i en højt ejendommelig Situation med Hensyn til Spørgsmaalet om Militærberedskabet og de Penge, der stilles til Raadighed til Anvendelse derfor.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds skal jeg kun sige dette: Det konservative Folkeparti har aldrig nogen Sinde stillet et Forslag, i Kraft af hvilket Loven kunde holdes. Det var Udgangspunktet for det

ærede Medlem, og det ærede Medlem har nu selv sagt: Vi har prøvet paa at sætte en stor Lap derpaa — ja, det er ikke Størrelsen af Lappen, det kommer an paa. Man har aldrig stillet Forslag om at holde Loven, saadan som man kræver, vi skal gøre det. Det er rart at vide som Udgangspunkt: der er ingen, som har gjort Forsøg paa at holde Loven. Saa kan det heller ikke forlanges, at vi skal gøre det.

Til den ærede Ordfører (Hauch) skal jeg sige, at vi har foreslaaet at gøre Nybygningskontoen 50 000 Kr. større aarlig, og vi har foreslaaet at stille 5 Mill. Kr. til Raadighed til Bygning af Fiskeriinspektionsskibe, da de, vi har, er i en mangelfuld Forfatning. Vi mener, at det Materiel, vi har ved Flaaden, kan løse de Bevoftningsopgaver, der foreligger. Vi har erklæret os villige til at modtage Ændringsforslag, hvorved Pengene bruges til de Inspektionsskibe, som vi erkender der mangler, men det vil Venstre ikke. Hvis det ikke er en saglig Begrundelse og Paavisning, saa forstaar jeg det ikke. Det forekommer mig, at det er saa sagligt begrundet, som noget overhovedet kan være.

Ordføreren (Hauch): Det er utvivlsomt af Betydning at faa den fornødne Klarhed i dette Spørgsmaal. Mener den højtærede Forsvarsminister, og vil den højtærede Forsvarsminister fra denne Talerstol erklære, at Flaaden i Øjeblikket efter den Anvendelse, der skal gøres af den, er i forsvarlig Stand? Hvis den højtærede Minister vil det, skal jeg tilgive ham, men saa skal jeg ganske vist foreholde ham hans Fortid med Hensyn til Udtalelser, han har fremført om det Spørgsmaal ikke mindst i Tilknytning til Behrejdelse overfor Venstre og for Resten ogsaa overfor de Konservative. Man kan ikke behandle dette Spørgsmaal paa den Maade. Enten-eller! Enten maa den højtærede Forsvarsminister erkende, at Flaadens Tilstand er en saadan, at den kan magte de Opgaver, han vil overlade Flaaden at løse, eller ogsaa maa den højtærede Forsvarsminister sige, at det er den ikke. Og hvis den ikke er det, er det, jeg siger: Saa er der en Inkonsekvens i hele Standpunktet, for nu kommer vi og vil bevilge Pengene dertil. Man kan ikke fremhæve overfor os baade i Tide og Utide, at vi har Ansvaret for Flaadens slette Tilstand og alt, hvad der knytter sig dertil, dersom man samtidig har den Opfattelse ud fra det Synspunkt, man i Ministeriet anægger paa Afrustningsspørgsmaalet, at den Flaade,